

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 279/2013
22.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Д.З., због кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.942/13 од 16.12.2013. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К бр.610/11 – Кв бр.4708/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 22. јануара 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.942/13 од 16.12.2013. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду К бр.610/11 – Кв бр.4708/12 од 22.11.2012. године, тако што се Д.З., осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К бр.610/11 од 14.12.2011. године на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по напред наведеној правноснажној пресуди,

па се **УТВРЂУЈЕ** да је осуђени Д.З. **ОСЛОБОЂЕН** од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр.610/11 од 14.12.2011. године у укупном трајању од 1 (једне) године, 3 (три) месеца и 15 (петнаест) дана и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 3 (три) године, 8 (осам) месеци и 15 (петнаест) дана, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању казне затвора од 23.09.2010. године па надаље.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр.610/11 – Кв бр.4708/12 од 22.11.2012. године, осуђени Д.З. који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од пет година по пресуди Вишег суда у Београду К бр.610/11 од

14.12.2011. године, правноснажна 02.04.2012. године, ослобођен је од извршења 25% казне затвора, па је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела казне у трајању од једне године и три месеца, те да ће се остатак казне у трајању од три године и девет месеци према осуђеном извршити. Истовремено је осуђеном у остатак казне урачунато време проведено у притвору од 23.09.2010. године, па надаље.

Против наведеног решења, на основу одредбе чл. 482. и 483. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13) Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде одредбе члана 3. у вези са чланом 1. став 1. Закона о амнестији ("Службени гласник РС", број 107/2012) у вези са чланом 369. тачка 4. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/2010), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је побијаним решењем повређен закон на штету окривљеног, те да на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП донесе одлуку којим се побијано решење преиначава.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 101/11) који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку – "Службени гласник РС", број 121/12), прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/04, ... 76/2010).

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К бр.610/11 – Кв бр.4708/12 од 22.11.2012. године учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/2010) у вези са одредбом члана 3. Закона о амнестији.

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Београду К бр.610/11 од 14.12.2011. године, правноснажна 02.04.2012. године, окривљени Д.З. оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за која дела је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 23.09.2010. године па надаље. Истом пресудом, окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара и одређено

да је дужан да ову казну плати у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што ће, уколико окривљени у наведеном року не плати ову казну, иста бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити за један дан казне затвора, при чему казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Окривљени Д.З. се, према извештају КПЗ Сремска Митровица од 17.11.2012. године, налази од 23.09.2010. године на издржавању напред наведене казне затвора, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр.610/11 од 14.12.2011. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду К бр.610/11 – Кв бр.4708/12 од 22.11.2012. године, окривљени Д.З. је ослобођен од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од пет година, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр.610/11 од 14.12.2011. године, што чини укупно умањење казне у трајању од једне године и три месеца.

Доносећи овакву одлуку, Виши суд у Београду је поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, којом је одређено да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом, на који начин је учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/2010) на штету осуђеног, на коју се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио правноснажно решење, тако што је правилном применом одредбе члана 3. Закона о амнестији претходно утврдио колико износи проценат од 25% ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне, која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна на коју је осуђен окривљени Д.З., у трајању од пет година, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр.610/11 од 14.12.2011. године, састоји се од две појединачно утврђене казне затвора, и то за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у трајању од четири године и шест месеци, а за кривично дело недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ у трајању од осам месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да је један од критеријума за одређивање процентуалне вредности ослобођења од казне по Закону о амнестији и кривично

дело, Врховни касациони суд је за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења и утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Врховни касациони суд је, при томе, утврдио да се претходно утврђена казна затвора за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у трајању од четири године и шест месеци, има умањити за једну годину, један месец и 15 дана, а да се казна затвора за кривично дело недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ у трајању од осам месеци, има умањити за два месеца.

Када се јединствена казна затвора по пресуди Вишег суда у Београду К бр.610/10 од 14.12.2011. године у трајању од пет година затвора умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни, утврђује се да део казне за који је осуђени Д.З. ослобођен износи укупно једну годину, три месеца и 15 дана, а да остатак казне који се има извршити износи три године, осам месеци и 15 дана, а у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 23.09.2010. године па надаље, као и време проведено на издржавању јединствене казне затвора.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 3. Закона о амнестији, преиначио побијано решење, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према осуђеном Д.З. има извршити остатак казне у трајању од три године, осам месеци и 15 дана, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.